



Vamp

I det skyene forsvant og solnedgangen laget et perfekt bakteppe, ble det også på scenen levert uendelig vakkert. Lørdag ble nok en fin kveld i Uskedalen.

Vamp

For flere var nok Vamp festivalens største attraksjon. Konsertstart var allerede 1600 og for mange var nok dette i tidligste laget. Allikevel hadde et betydelig publikum utsatt middagen og kommet seg til Dønhaug for å oppleve dette ikonet i norsk musikk.

Vamp har i løpet av sin karriere solgt rundt en million plater, og det sier seg selv at de har en stor og god katalog å hente fra.

Bandet har i løpet av 25 år lange historie hatt store utskiftninger blant personellet. Litt artig er det da og se at Jan Toft er tilbake som hovedvokalist. Den yngre garde er godt representert i «nye» Vamp. Odin Staveland spiller en meget sentral rolle som både trommeslager, vokalist, pianist mm. Lokal-alibiet er Kjetil Dalland fra Tysnes på Bass.

Første låt ut er Reimert i Puss fra platen Populas. Her får ny-gitarist Bjørn Berge vise seg frem med sin unike spillestil. Lyden er meget bra og bandet låter tøft med Berges slidegitar i fokus.

De nyere sangene i Vamps repertoar er nok ikke de mest kjente, men da 13. Humler kommer som tredje låt bryter publikum ut i spontanapplaus. Stemningen er satt og Jan Toft lager show med selvbiografisk sang om skjeggvekst.

Så braker det løs med III Sjølportrett der Odin Staveland for første gang får vise frem sine vokalkunster.

Da Tir na Noir følger kort tid etter hører man for første gang allsangen runge og det hele er rett og slett trivelig. Allsang på ordentlig blir det når bandet drar frem klassikeren Hønsahus. Bandet er lekent og publikum er med på notene.

Månemannen fungerer fortsatt som livelåt og da bandet avslutter med Liten Fuggel kan man bare konkludere med at Vamp fortsatt er et band å regne med. På Festivalen leverte de varene og denne anmelder lot seg imponere.

Terningkast: 5



Hear Me Roar

Hear Me Roar

Hear Me Roar er mest Roar Kopperstad. Han begynner konserten alene på scenen og imponerer umiddelbart med sin fantastiske stemme. Med Someone as Beautiful as You settes stemningen umiddelbart. Musikalsk beveger Stavangergjengen seg i et singer/songwriter-landskap. Man hører litt Ryan Adams, litt Jeff Buckley, men også en god porsjon Springsteen når Hammondorgelet setter inn.

Flotte vokalharmonier løfter låtene og Hear me Roar viser seg som et hyggelig bekjentskap.

Bandet ble plukket ut som årets vestlandssatsing, noe som synes å være veldig fortjent.

Bare synd at størstedelen av publikum på Vamps konsert nå hadde tatt middagspause.

Terningkast: 4



Boy Pablo

Boy Pablo

Appropos talent... Her fikk vi en liten bonuskonsert i form av den 17 år gamle chileneren Pablo Mûnoz. Unge Pablo og bandet imponerte såpass under årets Eggstock-festival at de sikret seg en jobb på Festidalen også. Bandet er samspilt og har et friskt og fengende uttrykk.

Rett og slett et trivelig bekjentskap som vi nok vil høre betydelig mer fra.

Terningkast: 4

Vånna Inget

Vånna Inget

Herfra og ut er det damenes aften på Dønhaug. Første kvinne ut er Karolina Engdahl som leder sitt Vånna Inget. Her får vi powerpop med lett innslag av punk.

Nå virker nå som vorspielet er i gang. Publikum er kommet tilbake fra middagspausen og det fylles gradvis foran scenen.

Vånna Inget er et bra rockeband og de leverer den ene fengende låten etter den andre.

Det kommer tydeligvis mye bra fra Malmø for tiden. Tiltross for bandets iherdige innsats for man litt følelsen av at vi egentlig står her og venter litt på det som skal skje senere. Låtene glir litt inn i hverandre uten at de fester seg i stor grad.

Terningkast: 4



Bendik

Bendik

Bendik er rett og slett råttøft! Bendik er Silje Halstensen og hun har laget sitt helt spesielt uttrykk. Det er tungt, hardt, vakkert og deilig!

Lille Silje er en stor vokalist og frontfigur og allerede når vi får mektige Bli her som første låt er stemningen satt. Når Halstensen forteller oss at «det e nok no kjære» på Hjertebank og kulde tror vi henne inderlig og gåsehuden presser på.

Forsvinne, er en personlig favoritt, og låter akkurat så kald og tungt som den skal. Nå rister det godt i grunnfjellet. Kriger er kjent for mange og i det skumringen setter inn blir dette bare helt riktig!

Bendik leverte varene. Tusen takk for opplevelsen!

Terningkast: 5



Sløtface

Sløtface

Har vi sett dette før? Karismatisk sjarmerende kvinnelig vokalist foran et tett og fint rockeband. Denne gangen er det Haley Shea som leverer fengende støypop med resten av gjengen i Sløtface.

Bandet har hatt en eventyrlig opptur de siste årene og har etterhvert opparbeidet seg betydelig liverutine.

Kill em With Kindness har en smittende groove og plutselig er det bevegelse blant publikum.

Også Sløtface har en flink frontfigur og Shea klarer å få med seg massene på jorden. Det danses og festen er i gang.

Shave my Head er kveldens siste låt fra gjengen og vi konkluderer med at også Sløtface leverte godkjent på Festidalens hovedscene.

Terningkast: 4



Susanne Sundfør

Susanne Sundfør

Du har vokalist og så har du Susanne Sundfør. Sundfør har en stemme som overgår det aller, aller meste. Hun har i tillegg et musikalsk uttrykk som er helt unikt. I det de siste solstrålene farget himmelen rød går Susanne Sundfør på scenen. Utenomjordisk vakkert, ulikt noe annet fanger Sundfør oss inn i sitt univers. Sidemannen min sa det kanskje best da han uttrykte: « Det er så vakkert at man blir edru av det!»

Nå var nok ikke dette tilfelle for alle blant publikum, og litt mye lyd fra pratsomme publikummere skjemet de aller roligste partiene. Dette virket ikke som plaget Sundfør nevneverdig og publikum høstet skryt fra scenen. Da var det muligens verre at temperaturen sank nevneverdig og gjorde blant annet sitt til at gitarspill på nylonstrenger ble en utfordring for hovedpersonen.

Også Sundfør hadde et meget kapabelt band i ryggen. Det kvinnesterke orkesteret (4 stk Sundfør) leverte varene og vel så det. En som Kamikaze får liv i publikum.

Virkelig fyr tar det når Sundfør begynner på hiten White Foxes. I fare for å gjenta meg selv... Vakkert!

«Vil dåke dansa» Roper Sundfør fra scenen før Accelerate får massene i bevegelse.

Sundfør fikk varmen og avsluttet sterkt med Delirious.

Sundfør er noe helt unikt. Tenk å få oppleve dette i den vakreste dalen.

Terningkast: 5

Tekst: Marius Mathisen

Foto: Stig Framnes/Festidalen

Nett: Thor Inge Døssland